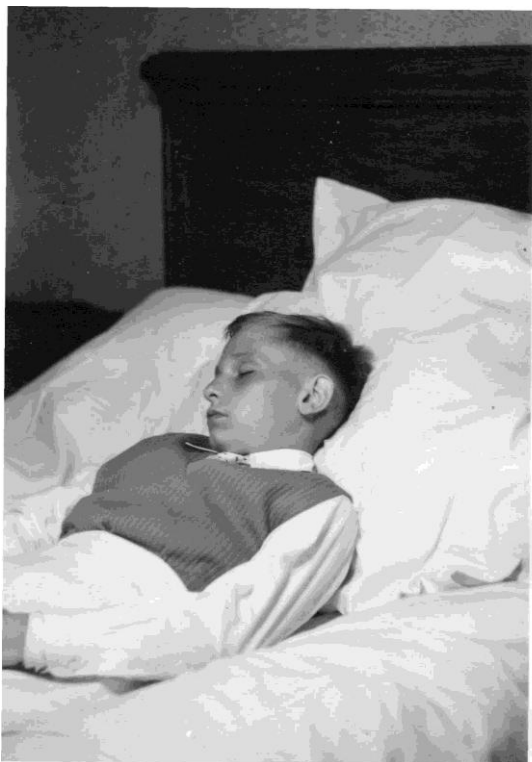

HET LAATSTE OPSTEL VAN LUDO VAN DER TAELEN

In de meeste bedrijven gebeuren er regelmatig arbeidsongevallen, soms met dodelijke afloop. In de steenbakkerijen was dit niet anders.

Dit is het verhaal van een 14-jarige jongen uit Rumst die het moe was om naar school te gaan.

Ludo Maria Alfons Van Der Taelen woonde met zijn ouders en zijn oudere zuster in het Molenveld 88 te Rumst. Hij was de zoon van Alfons Van Der Taelen (°Rumst 22/9/1904, +Reet 11/10/1975) en Rosalie Scheltiens (°Rumst 29/5/1906, +Rumst 26/7/1983) en werd geboren te Rumst op 7 juni 1943. Zoals reeds gezegd, hij was het naar school gaan beu en wilde gaan werken op het geleeg. Zo gezegd zo gedaan. Op veertienjarige leeftijd, na het einde van het schooljaar, ging hij werken bij de steenbakkerij Rupel en Nete waar ook zijn vader, moeder en zuster werkten. Zijn taak bestond erin om de wagonnetjes te volgen die de afgewerkte stenen transporteerden van op de plaats waar ze gemaakt werden (Doelhaagstraat) via de brug over de Tuinwijk naar de loskade in de Kerkstraat. De wagonnetjes werden door een kabel voortgetrokken.

Ludo op zijn doodsbed

Heer, de slag die ons treft, heeft ons hart gebroken; maar Gij zijt onze Vader . . . Doe met ons wat Uw goddelijke Wil behaagt, want wij weten dat Gij ons bemint.

†

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER
MIJNHEER

**Ludovicus Maria Alfonsius
VAN DER TAELEN**

Zoon van Mijnheer en Mevrouw
Alfons VAN DER TAELEN-SCHELTIENS
geboren te Rumst, de 7 juni 1943 en aldaar smartelijk verongelukt op woensdag 17 juli 1957.

De plechtige lijkdienst, gevolgd van de begrafenis, had plaats op zaterdag 20 juli 1957 te 10 uur in de parochiekerk van Sint Pieter te Rumst.

Door zijn opgewekt karakter, zijn hartelijkheid en dienstvaardigheid voor iedereen, werd deze jongen overal bemind en geacht.

Gij die weent over mij, bedenk dat Jezus tegenover uw leed staat, zoals Hij stond tegenover de weduwe van Naïm . . . Hij stond er, zegt het Evangelie " met tranen in de ogen ". . . Wanhoop daarom niet en gedenk dat alhoewel mijn leven zó kort was, het toch gelukkig is geweest door de onderlinge liefde en door de hulp en steun die ik van U mocht ondervinden.

Mijn dierbare Ouders en Zuster, ik vind geen woorden om U genoeg te bedanken voor uw liefde, voor mijn opvoeding die gij zo verzorgd hebt en voor alles wat ik van U mocht ontvangen, weest onderworpen aan Gods Wil en zoekt uw troost in het gebed.

En gij, familieleden en vrienden, hebt dank voor uw genegenheid, vergeet mij nu ook niet en bidt veel voor mij.

Drukkerij A. Verbruggen, Rumst

Na

Doodsprentje van Ludo

enkele dagen liep het reeds mis. Die bewuste woensdag, 17 juli 1957, ging Ludo met de wagonnetjes mee en werd spijtig genoeg meegesleurd met die kabel en kwam tussen de

kabel en het wiel terecht. Hij was op slag dood. Op het ogenblik van het ongeval waren ook zijn vader, zijn moeder, zijn zuster en mijn vader op het geleg aan het werken.

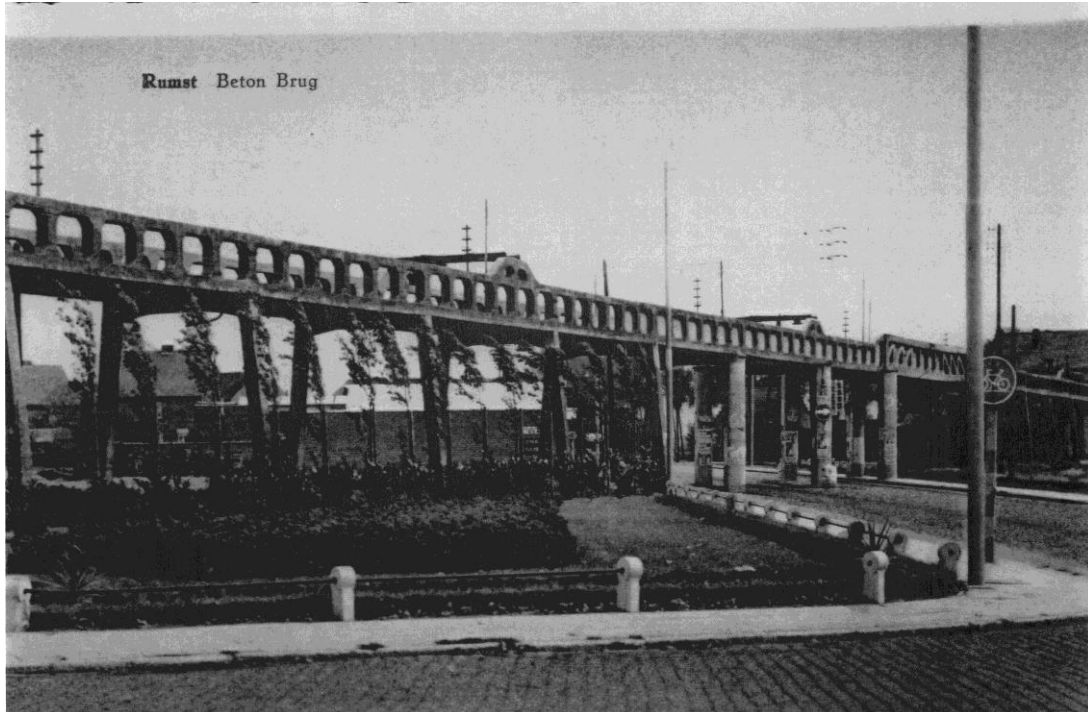
Zijn zuster Philomena Maria Josepha heeft de dood van haar broer nooit kunnen verwerken en stierf in 1963 op 31-jarige leeftijd.

Bijgevoegd vindt U het laatste opstel dat Ludo geschreven heeft in de klas bij meester August Van Buggenhout. Gust heeft dit opstel altijd bijgehouden omdat de dood van Ludo hem zo had aangegrepen, en hij was niet alleen. Heel Rumst was aangedaan en was dan ook massaal aanwezig op de begrafenis. Ik kwam in het bezit van dit opstel via zijn vrouw Aldegonda Frans, dochter van Abel, waarvoor dank.

De begrafenis op zaterdag 20 juli werd door een grote massa bijgewoond

De brug werd in 2 fasen afgebroken. Het eerste gedeelte in de jaren 1968-1969 en het laatste begin jaren '70. In diezelfde periode ging ook de steenbakkerij Rupel en Nete in faling.

Het familiegraf bevindt zich nog steeds op het kerkhof te Rumst.

Hieronder het opstel geschreven door Ludo, net voor de zomervakantie.

Ludo Van Der Zaalen. ~~Opstel.~~ Opstel.

Zomersverlof

De zomer is in aanbodt. De mensen gaan er zich op voor bereiden om veel uit stapjes te maken. Sommigen gaan naar Antwerpen en gaan daar een week in verlof. Zij kunnen daar de dierenrijk bezoeken met zijn mooie grote dieren. Anderen gaan naar de boerenboeren en gaan hem van onder tot tot boven een bekijken. Van boven kunt ge heel de stad en omringende dorpen zien. De mooie steden met zijn grote kerken en -kerken biedt een prachtig uitzicht. Anderen die van mooie natuurrichten houden gaan naar de Ardennen. Daar kunnen zij de citadellen van Dinant, Namur, ~~en~~ Luik en andere bezoeken. Ge ziet ook de prachtige zichten over de bergtoppen heen. Maar er zijn ~~noch~~ noch veel mensen die van hun verlof gebruik maakt om hun helden te eren.